

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van haar hogere voorziening voert rekwirante twee middelen aan:

Ten eerste wordt in de bestreden beslissing ten onrechte ervan uitgegaan dat aan de onafhankelijkheid van de vertegenwoordigende advocaat, die in het kader van artikel 19, derde alinea, van het Statuut van het Hof van Justitie moet worden onderzocht, kennelijk afbreuk wordt gedaan wanneer de vertegenwoordigde partij een rechtspersoon is waarvan de directeur eigenaar is van het advocatenkantoor waarbij de vertegenwoordigde advocaat werkzaam is.

In de bestreden beslissing wordt ten onrechte aangenomen dat aan de onafhankelijkheid van de vertegenwoordigende advocaat, die in het kader van artikel 19, derde alinea, van het Statuut van het Hof van Justitie moet worden onderzocht, ook dan kennelijk afbreuk wordt gedaan wanneer de cliënt weliswaar een rechtspersoon is waarvan de directeur eigenaar is van het advocatenkantoor waarbij de advocaat werkzaam is, maar het voorwerp van het geschil een “actio popularis” is die door eenieder kan worden ingesteld en waarvan de verwezenlijking in het algemeen belang is.

In de bestreden beslissing wordt geen rekening gehouden met het feit dat het instellen van een “actio popularis” een kenmerk heeft dat, naar het oordeel van het Hof van Justitie, als zodanig of samen met andere kenmerken geschikt is om situaties in te delen en toelaat te verklaren of kennelijk afbreuk wordt gedaan aan de onafhankelijkheid van de vertegenwoordiger.

Ten tweede is bij de bestreden beslissing sprake van niet-nakoming van de in artikel 47, eerste alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde verplichting om een partij die naar het oordeel van het Gerecht of het Hof van Justitie niet naar behoren is vertegenwoordigd door een advocaat in de zin van artikel 51, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, juncto artikel 19, derde en vierde alinea, van het Statuut van het Hof van Justitie, daarvan vóór de vaststelling van een afwijzende beslissing op het beroep of de hogere voorziening in kennis te stellen en haar in de gelegenheid te stellen, zich naar behoren te laten vertegenwoordigen.

Toelating van de hogere voorziening

Bij beschikking van het Hof (Kamer voor toelating van hogere voorzieningen) van 30 januari 2023 is de hogere voorziening in haar geheel toegelaten.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Cluj (Roemenië) op 8 november 2022 — C SPRL / AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

(Zaak C-696/22)

(2023/C 94/12)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curte de Apel Cluj

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: C SPRL

Verwerende partijen: AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

Prejudiciële vragen

- 1) Staan de artikelen 63, 64 en 66 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (!) in de weg aan een administratieve praktijk van de belastingdienst als in het onderhavige geding aan de orde is, die bijkomende betalingsverplichtingen heeft opgelegd aan een belastingplichtige, een vennootschap van beroepsbeoefenaren met beperkte aansprakelijkheid (societate profesională cu răspundere limitată of SPRL) waarin insolventiedeskundigen hun beroep kunnen uitoefenen, een praktijk waarbij het belastbare feit en de verschuldigdheid van de btw worden vastgesteld op het tijdstip waarop de diensten in het kader van insolventieprocedures zijn verricht terwijl het honorarium van de insolventiedeskundige later door de insolventierechter of de vergadering van schuldeisers wordt vastgesteld, zodat de belastingplichtige uiterlijk op de vijftiende dag van de maand volgend op het belastbare feit de facturen moest uitreiken?

- 2) Staan de artikelen 63, 64 en 66 van [richtlijn 2006/112/EG] in de weg aan een administratieve praktijk van de belastingdienst om, zoals in het onderhavige geding, bijkomende betalingsverplichtingen op te leggen aan de belastingplichtige, een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (societate profesională cu răspundere limitată of SPRL) waarin insolventiedeskundigen hun beroep kunnen uitoefenen, omdat deze vennootschap pas op de datum waarop haar diensten in het kader van de insolventieprocedures zijn betaald, facturen heeft uitgereikt en btw heeft geïnd, ook al heeft de algemene vergadering van schuldeisers bepaald dat het honorarium van de insolventiedeskundige slechts kan worden betaald indien de schuldenaren voldoende geld in kas hebben?
- 3) Is het in het geval van een co-brandingovereenkomst tussen een advocatenmaatschap en de belastingplichtige, om recht op aftrek te verkrijgen voor de belastingplichtige voldoende om voor het vaststellen van een rechtstreeks verband tussen zijn inkoop stroomopwaarts en zijn handelingen stroomafwaarts in de keten, na sluiting van die overeenkomst te bewijzen dat zijn omzet of de waarde van zijn belastbare handelingen is gestegen, zonder andere bewijsstukken? Zo ja, welke criteria moeten worden gehanteerd om de concrete omvang van het recht op aftrek te bepalen?
- 4) Moet het algemene Unierechtelijke beginsel van eerbiediging van de rechten van verdediging aldus worden uitgelegd dat wanneer in nationale administratieve procedures ter behandeling van een bezwaar tegen een naheffingsaanslag in de btw feitelijke en juridische argumenten zijn aanvaard die nieuw zijn ten opzichte van de argumenten in het belastingcontroleverslag dat als basis voor de vaststelling van de belastingaanslag heeft gediend, en wanneer de belastingplichtige bij wijze van voorlopige maatregel schorsing van de schuldvordering heeft verkregen tot aan de uitspraak van de rechter in eerste aanleg, de bodemrechter kan constateren dat dit beginsel niet is geschonden zonder te verifiëren of de procedure zonder die onregelmatigheid een andere uitkomst had kunnen hebben?

(¹) PB 2006, L 347, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Cluj (Roemenië) op
15 november 2022 — SC AA SRL / MFE**

(Zaak C-701/22)

(2023/C 94/13)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curte de Apel Cluj

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SC AA SRL

Verwerende partij: MFE

Prejudiciële vragen

- 1) Moet het beginsel van goed financieel beheer aldus worden uitgelegd dat het, gelezen in samenhang met het gelijkwaardigheidsbeginsel, zich ertegen verzet dat een rechtspersoon die een onderneming met winst oogmerk drijft en een subsidie uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) heeft ontvangen, van de beheersautoriteit van de lidstaat vertragingsrente (boeterente) over de te late betaling van de subsidiabele uitgaven kan verkrijgen gedurende een periode waarin een bestuurshandeling van kracht was die de terugbetaling uitsloot en die later bij rechterlijke beslissing nietig is verklaard?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, is de schuld van de begunstigde van de subsidie, vastgesteld bij diezelfde rechterlijke beslissing, dan relevant voor de hoogte van de vertragingsrente, indien die beheersautoriteit alle uitgaven als subsidiabel heeft aangemerkt nadat de betreffende rechterlijke beslissing is uitgesproken?